

तथोक्तो धर्मशीलेन भ्रात्रा तस्य हिते रतः ।
 लक्ष्मणाः प्रविवेशेव स्वानि गात्राणि लज्जया ॥ १९ ॥
 तद्वाक्यं लक्ष्मणाः श्रुत्वा व्रीडितः प्रत्युवाच ह ।
 त्वां मन्ये द्रष्टुमायातः पिता दशरथः स्वयं ॥ २० ॥
 व्रीडितं लक्ष्मणं दृष्ट्वा राघवः प्रत्युवाच ह ।
 एष मन्ये महाबाहुर्हिहास्मान् द्रष्टुमागतः ॥ २१ ॥
 अथवा नौ ध्रुवं मन्ये मन्यमानः सुखोचिती ।
 वनवासमनुध्याय गृहाय प्रतिनेष्यति ॥ २२ ॥
 इमां चाप्येष वैदेहीमत्यन्तसुखसेविनीं ।
 पिता मे राघवः श्रीमान् वनादादाय यास्यति ॥ २३ ॥
 एतौ तौ संप्रकाशेते गोत्रवन्तौ मनोरमौ ।
 वायुवेगसमौ वीरौ जठरौ तुरगोत्तमौ ॥ २४ ॥
 स एष सुमहाकायः कम्पते वाहिनीमुखे ।
 नागः शत्रुंजयो नाम वृद्धस्तातस्य धीमतः ॥ २५ ॥
 न तु पश्यामि तच्छूत्रं पाण्डुरं लोकविश्रुतं ।
 पितुर्दिव्यं महाभाग संशयो भवतीह मे ॥ २६ ॥
 वृक्षाग्रादवरोह त्वं कुरु लक्ष्मण मद्वचः ।
 इतीव रामो धर्मात्मा सौमित्रिं तमुवाच ह ॥ २७ ॥
 अथतीर्य तु सालायात् तस्मात् स समितिंजयः ।
 लक्ष्मणाः प्राञ्जलिर्भूत्वा तस्थौ रामस्य पार्श्वतः ॥ २८ ॥